

Húsvét 2. Vasárnapja B

*A hívő sokaság egy szív, egy lélek volt.
Nem akadt köztük szűkölködő. (ApCsel 4,32.34)*

Olvasmány

Apostolok Cselekedetei 4,32-35

Azokban a napokban: A hívő sokaság egy szív, egy lélek volt. Egyikük sem mondta vagyonát sajátjának, hanem mindenük közös volt. Az apostolok nagy erővel tanúsították Urunk, Jézus feltámadását, és mindnyájan bővelkedtek a kegyelemben.

Nem akadt köztük szűkölködő, mert akinek földje vagy háza volt, eladta, és az érte kapott pénzt elhozta, az apostolok lába elé tette, és szétosztották mindenkinek, szükségéhez mérten.

Szentlecke

1 János 5,1-6

Testvéreim! Mindenki, aki hiszi, hogy Jézus a Krisztus, az Isten szülötte; aki pedig a szülőt szereti, szereti a szülöttét is. Abból tudjuk meg, hogy szeretjük Isten gyermekeit, ha szeretjük az Istent, és eleget teszünk parancsainak. Mert az az Isten iránti szeretet, hogy megtartjuk parancsait. Parancsai nem nehezek.

Mert mindenki, aki az Istentől született, legyőzi a világot. És ez a győzelem – győzelem a világ fölött! – a mi hitünk. Ki győzi le a világot, ha nem az, aki hiszi, hogy Jézus az Isten Fia?

Ő az, aki víz és vér által jött, Jézus Krisztus. Nem csupán víz által, hanem víz és vér által. És a Lélek tesz tanúságot róla, mert a Lélek igazság.

Evangélium

János 20,19-31

Amikor a hét első napján (Húsvétvasárnap) beesteledett, Jézus megjelent a tanítványoknak ott, ahol együtt voltak, pedig a zsidóktól való félelmükben zárva tartották az ajtót. Belépett és így szólt hozzájuk: "Békesség nektek!" Miután ezt mondta, megmutatta nekik a kezét és az oldalát. Az Úr láttára öröm töltötte el a tanítványokat.

Jézus megismételte: "Békesség nektek! Amint engem küldött az Atya, úgy küldelek én is titeket." E szavak után rájuk lehelt, és így folytatta: "Vegyétek

a Szentlelket! Akinek megbocsátjátok bűneit, az bocsánatot nyer, s akinek nem bocsátjátok meg, az nem nyer bocsánatot."

A tizenkettő közül az egyik, Tamás, vagy melléknevén Iker, nem volt velük, amikor Jézus megjelent nekik. Később a tanítványok elmondták neki:

"Láttuk az Urat." De ő így szólt: "Hacsak nem látom kezén a szegek nyomát, ha nem érintem ujjaimat a szegek helyéhez, és nem tapintom meg kezemmel oldalát, én nem hiszem!"

Nyolc nap múlva ismét együtt voltak a tanítványok. Tamás is ott volt velük.

Ekkor újra megjelent Jézus, bár az ajtó zárva volt. Belépett és köszöntötte

őket: "Békesség nektek!" Tamásnak pedig ezt mondta: "Nyújtsd ide az ujjadat és nézd a kezemet! Nyújtsd ki a kezedet és érintsd meg oldalamat! Ne légy hitetlen, hanem hívő!" Tamás így válaszolt: "Én Uram, én Istenem!"

Jézus ezt mondta neki: "Most már hiszel, Tamás, mert láttál engem.

Boldogok, akik nem láttak, és mégis hisznek!"

Jézus még sok más csodajelet is művelt tanítványai szeme láttára, de azok nincsenek megírva ebben a könyvben. Ezeket viszont megírták, hogy higgyétek: Jézus a Messiás, az Isten Fia, és hogy a hit által életetek legyen benne.

Elmélkedés

"Láttuk az Urat!" A Feltámadott megjelent az apostoloknak, megmutatta sebeit, békéjét adta nekik és ezzel együtt – első Pünkösdként – Lelkét lehelte rájuk aki az ő kezük által teljesíti be Isten tervét. De Tamás nincs jelen ennél a találkozásnál. Erős és egyenes jellem lévén tisztában van vele: "Ha nem látom, nem hiszem!"

Tamás őszinte, nyitott és nincs benne félelem – ilyennek ismerjük meg az evangéliumból azon a néhány helyen, ahol név szerint említik. Nem könnyű rábírni, hogy vállalja a hit kockázatát. Egyénisége, valóság és kézzelfoghatóság iránti igénye, bizalmatlansága minden ideológiával szemben, amely nem állja ki a hétköznapi próbáját, pont azok a tulajdonságok, amelyek közel állnak hozzánk, XX. századi emberekhez, akik oly nagy súlyt fektetünk a megmérhető, megszámlálható, bizonyítható dolgokra, hogy hinni tudjunk. De Jézus érti Tamás egyéniségét és nyolc nappal később szaván fogja: "Nyújtsd ki kezed és tedd oldalamba, és ne légy hitetlen, hanem hívő." ...

Hogyan boldogulunk ezzel a kihívással, amely elé a feltámadott Úr állít minket? Megelégszünk azzal, hogy úgy ünnepeljük meg a húsvéti liturgiát, hogy szép komolyan és ájtatosan elismételjük: "Boldogok, akik nem látnak, mégis hisznek", anélkül, hogy az események megérintenének? Vagy megpróbáljuk átélni Tamás élményét, Jézus Krisztust provokáljuk és hagyjuk, feltámadása valóság legyen számunkra?

A hitben az a legmeglepőbb, hogy mindannyiunknak megadatik a képesség, hogy hinni tudjon, akár a hihetlent is higgye. Ha hisszük, hogy Isten nekünk ajándékozta, megadta ezt a képességet, ha komolyan vesszük és megteszünk mindent, ami hatalmunkban áll, hogy megvalósítsuk a hihetlent, akkor hitünk valóban hegyeket fog áthelyezni, akkor a Feltámadott nekünk is valóság lesz és "én Uram, én Istenem".